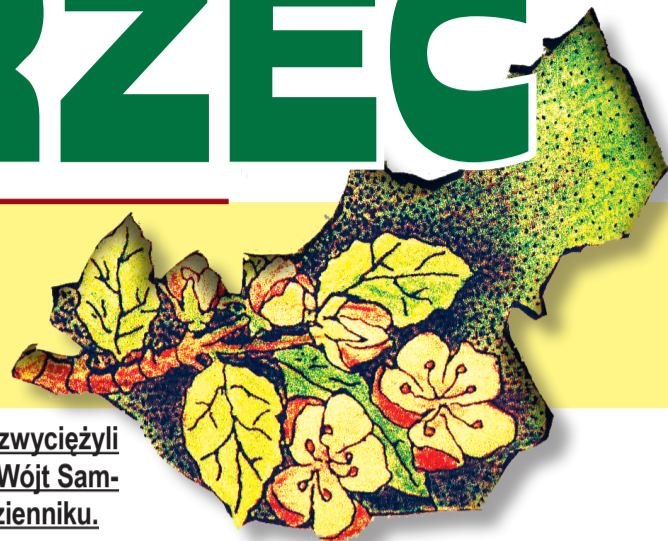

SAMBORZEC

na linii czasu

8 grudnia w Kielcach odbyła się uroczysta gala, podczas której uhonorowano samorządowców, którzy zwyciężyli w plebiscycie „Echa Dnia” zorganizowanym w ramach akcji pod hasłem „Mała ojczyzna – duża sprawa”. Wójt Samborca zajął pierwsze miejsce w powiecie sandomierskim. Poniżej przedruk artykułu zamieszczonego w dzienniku.

WITOLD SUROWIEC – Samorządowcem Roku 2017 Powiatu Sandomierskiego

– Wygrał Pan głosowanie na najlepszego samorządowca w powiecie sandomierskim, otrzymując najwięcej pozytywnych ocen. Co oznacza dla Pana to wyróżnienie?

– Wyniki głosowania przyjąłem z dużą satysfakcją. Są dla mnie tym ważniejsze, że już za rok odbędą się wybory, w których zamierzam ponownie ubiegać się o stanowisko wójta. Niebawem rozpocznie się kampania. Chciałbym przede wszystkim podziękować za obdarzenie mnie tak dużym zaufaniem. Dziękuję tym, którzy na mnie głosowali, ale i pracownikom Urzędu Gminy, gdyż oni także mają wpływ na to, jak oceniana jest moja praca, ponadto radnym i sołtysom, z którymi mam bardzo dobrą, można powiedzieć partnerską współpracę.

– Przejął Pan stery w gminie po Witoldzie Garnuszku, który kierował nią przez ponad 30 lat.

– Nie było to dla mnie utrudnienie, choć rzeczywiście trzeba było trochę czasu, aby pracownicy, radni czy sołtysi, którzy tyle lat współpracowali z moim poprzednikiem, nabrali do mnie zaufania. To kwestia pewnych przy-

zwyczajów, innych charakterów. Trzeba było się „dotrzeć”. Po niedługim czasie współpraca zaczęła się dobrze układać.

– Co jest dla Pana, jako wójta, priorytetem?

Na pewno inwestycje i pozyskiwanie na ich realizację funduszy zewnętrznych. To niezwykle ważne. Utańczyło się przekonanie, że Samborzec jest bogatą gminą. To nieprawda. Być może tak było w przeszłości, ale teraz jest jedną z biedniejszych. Ma charakter typowo rolniczy. Gospodarstwa są w większości niewielkie. Mało jest przedsiębiorstw. W związku z tym nie możemy sobie pozwolić na inwestycje z własnych środków. Pozyskujemy je zatem z innych źródeł, między innymi na budowę dróg. Ponadto olbrzymie pieniądze, 6,5 miliona złotych, zdobyliśmy na termomodernizację czterech szkół i Urzędu Gminy. Pozwoli nam to w przyszłości zaoszczędzić bardzo dużo na ogrzewaniu, a jednocześnie poprawić estetykę budynków.

– Z czego jest Pan szczególnie dumny?

– Z faktu, że obejmując urząd po zasłużonym dla gminy wójcie, jestem dobrze oceniany

z nich nagrał płytę. Mamy regionalistów, którzy spisują lokalną historię, jest również poetka, która pisze wiersze także na temat naszej gminy. Gminny Ośrodek Kultury znakomicie funkcjonuje. W gminie jest dużo ciekawych wydarzeń czy zajęć, które absorbują nie tylko młodzież. Dużo robimy też dla seniorów. Oczywiście, nie da się działać tak, aby wszyscy byli zadowoleni. Cieszę się, że więcej mieszkańców naszej gminy jest zadowolonych niż niezadowolonych.

– Jakie są Pana plany na ostatni rok tej kadencji?

– Wykonywana będzie termomodernizacja. Nie możemy odstępować od remontów dróg. To bardzo ważne dla mieszkańców. Planuję budowę świetlicy wiejskiej w Zawierzbju. Chciałbym również się zająć zaniedbanym teraz osiedlem bloków w Samborcu.

– Jak najchętniej odpoczywa Pan po pracy?

Uprawiam sport. Jeżdżę na rowerze, zimą biegam na nartach z wiernym towarzyszem – psem. Dużo czytam. Uczestniczę w wielu spotkaniach. Czas mam mocno wypełniony.

Rozmawiała MAŁGORZATA PŁAZA
redaktor „Echa Dnia”

Drogowe inwestycje

W gminie zakończono prace dotyczące przebudowy trzech dróg, która realizowana była w ramach rezerwy celowej budżetu państwa, przeznaczonej na przeciwdziałanie skutkom klęsk żywiołowych.

Pierwszy z przebudowanych odcinków, w ciągu drogi gminnej Łojowice – Żurawica, liczy 470 m. Koszt jego przebudowy wyniósł blisko 148 tys. zł, z czego 78 tys. zł to środki przekazane w ramach dotacji. Kolejna przebudowana droga gminna to droga Chobrzany – cmentarz. Zadanie kosztowało blisko 217 tys. zł, z czego 136 tys. zł to środki przeznaczone w ramach dotacji. Długość przebudowanego odcinka: 320 m. Trzeci przebudowany odcinek, o długości 785 m, znajduje się w ciągu drogi gminnej Ostrołęka – Sady. Koszt wykonanych na nim prac to 390,5 tys. zł, z czego blisko 312,5 tys. zł to środki przeznaczone w ramach dotacji.

Dotacje na powyższe działania przyznał, na wniosek wojewody świętokrzyskiej, minister spraw wewnętrznych i administracji. Wszystkie ww. drogi wykonane zostały z betonu asfaltowego.

Z wielką radością informujemy, że już po raz drugi sztab ogólnopolskiej akcji charytatywnej Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy mieścił się będzie w Gminnym Ośrodku Kultury w Samborcu.

26. Finał WOŚP w Ośrodku Kultury

W tym roku WOŚP podejmuje działania na rzecz wyrównania szans w leczeniu noworodków.
– Zamknęliśmy już akcję naboru wolontariuszy, którymi są dzieci i młodzież z terenu naszej gminy. Działania sztabu GOK na rzecz WOŚP to głównie zbiórki, które odbędą się podczas imprez zamkniętych w szkołach w okresie od 15 grudnia do 14 stycznia, a także zbiórka publiczna podczas kwesty w dniu 26. Finału WOŚP, który odbędzie się 14 stycznia. Tego dnia serdecznie zapraszamy wszystkich do hali sportowej w Samborcu. Liczymy na Waszą obecność i wsparcie!
– mówi Aleksandra Abramczyk, szef Sztabu GOK 26. Finału WOŚP.

Więcej informacji na temat działań sztabu można znaleźć na stronie www.kulturasamborzec.pl

W ramach współpracy partnerskiej gminy Samborzec z gminą Mátradereske w dniach 16-19 listopada nasi przedstawiciele, z wójtem Witoldem Surowcem na czele, mieli przyjemność gościć u swoich węgierskich partnerów.

Wizyta na Węgrzech

W skład samborzeckiej delegacji, oprócz władz gminy, weszli pracownicy samorządu oraz przedstawiciele organizacji pozarządowych i przedsiębiorstw. Burmistrz Mátradereske Forgó Gábor oprowadził naszą delegację po okolicznej miejscowości gdzie odwiedziliśmy regionalne muzeum rękodzieła ludowego. Gmina Mátradereske słynie z term gazowych zwanych Mofetta. Znajdują się one na uskoku geologicznym, dzięki czemu na powierzchni ziemi wydostaje się bogaty w radon dwutlenek węgla, wykorzystywany w celach leczniczych.

Nasi węgierscy partnerzy przygotowali bardzo bogaty program wizyty, w którym

nie zabrakło miejsca na wymianę poglądów z dziedziny sadownictwa i winiarstwa. Delegacja z Samborca zwiedziła miasto Eger, a w nim XIII-wieczny zamek oraz bazylikę, do której prowadzi długie schody, ozdobione przez cztery postacie przedstawiające świętych Stefana i Władysława oraz apostołów Piotra i Pawła. W programie było także zwiedzanie Budapesztu w towarzystwie węgierskich przyjaciół. Przedstawiciele naszej gminy podziwiali panoramę miasta z Baszty Rybackiej. Kolejnymi zdumiewającymi miejscami, które zobaczyli, były plac Bohaterów, Wzgórze Zamkowe, Góra i Statua Gellerta, Bazylika św. Stefana oraz Mosty Łańcuchowe.

Konkurs i benefis w Chobrzeżanach

3 grudnia w Liceum Ogólnokształcącym w Chobrzeżanach odbyło się podsumowanie II Międzyszkolnego Konkursu Recytatorsko-Plastycznego „Krajobrazy Żeromskiego”, połączone z benefisem prof. dr. hab. n. med. Macieja Kaczmarskiego.

Spotkanie rozpoczęło się od przygotowanej przez młodzież części artystycznej, poświęconej Stefanowi Żeromskiemu i jego związkom z Chobrzeżanami i ziemią sandomierską. Następnie laureaci konkursu recytowali fragmenty dzieł pisarza, zaś nagrodzone prace plastyczne można było podziwiać w szkolnej galerii.

W części recytatorskiej konkursu wśród uczniów klas IV-VII pierwsze miejsce zajął Dominik Podolecki (kl. IV SP w Zawierzbui), druga była Patrycja Baska (kl. V SP w Zawierzbui), trzecia zaś Magdalena Religa (kl. V ZPO w Chobrzeżanach). W tej grupie wiekowej wyróżniono cztery osoby: Maję Czerepak (kl. V ZPO w Chobrzeżanach), Katarzynę Obrębską (kl. IV SP w Skotnikach), Daniela Stawiarza (kl. VI ZPO w Chobrzeżanach) i Justynę Nowak (kl. VI SP w Zawierzbui). Wśród uczniów szkół gimnazjalnych jury najwyższe oceniło występ Moniki Sewery (kl. II ZPO w Samborcu), drugie miejsce zajęła Wiktoria Łukasiewicz (kl. III ZPO w Samborcu), trzeci był Maciej Czerepak (kl. II ZPO w Chobrzeżanach). Wyróżnienie w tej grupie wiekowej otrzymała Aleksandra Kanios (kl. II ZPO w Samborcu).

W części plastycznej konkursu w kategorii klas IV-VII pierwsze miejsce przypadło Annie Judzie (kl. VII SP w Zawierzbui), drugie zdobyła Maja Czerepak (kl. V ZPO w Chobrzeżanach), trzecie Daniel Stawiarz (kl. VI ZPO w Chobrzeżanach). Wyróżniono Natalię Stąpór (kl. IV SP w Skotnikach), Annę Kolaśką (kl. VII SP w Chobrzeżanach) i Martynę Papkę (kl. VII SP w Chobrzeżanach). Wśród gimnazjalistów

pierwszego, drugiego i trzeciego miejsca nie przyznano. Wyróżniono natomiast Kamila Korczaka (kl. II „b” Gimnazjum w Samborcu).

Uroczystość uświetniła obecność absolwenta liceum prof. dr. hab. n. med. Macieja Kaczmarskiego i projekcja filmu z jego benefisu, który odbył się w Filharmonii Podlaskiej w Białymstoku w kwietniu 2014 roku. Wśród gości obecni byli: Janina Szczygielska – córka jednego z założycieli chobrzeżańskiego liceum, wójt Witold Surowiec, przewodniczący Rady Gminy Mieczysław Piątek, a także radni gminni i powiatowi.

**Dzieje gminy
rymem pisane**

Janowice cd.

280. Wiesz zasłynęła z obywatela czcigodnego-
General Adam Rębacz tutaj się urodził,
Dowódca Warszawskiego Okręgu Wojskowego
Chwały Janowicom przywozisz.

281. „Fiedkowska”, „Matysówka”, „Pod Figurą”
i „Mazowsze” –
Z takich części są Janowice złożone,
Szlak turystyczny Gołoszowice – Piotrowice
Przebiega tędy pokazując wioski malowniczą
stronę.

282. Rzeka Gorzyczanka tędy też płynie,
W dwa tysiące pierwszym obficie wylała,
Podobnie było w całej samborzeckiej gminie,
W powodzi ludność mocno ucierpiała.

283. Dwa stawy w centrum wsi się znajdują,
W różne ryby obfitujące,
Mieszkańcy tutaj często wędkują,
Wodę też biorą na potrzeby OSP bieżące.

284. Na skraju wioski cmentarz choleryczny
się znajduje,
Pamiętka strasznych czasów epidemii,
Choroba cholera ludzi dziesiątkuje,
Pochowani są zbiorowo w polnej ziemi.

285. Sztucznie usypane wzgórza te dni upamiętnia,
Cholera dwa razy we wsi zabijała,
Figura „Pod Bożą Męką” w krzyżu zamknięta
Przy tym cmentarzysku postawiona została.

286. Wioska dziś w pełni zmodernizowana,
Kanalizacja jest jeszcze w planie,
Owoce punktu skupu przyjmuje od rana,
Zarówno na „przemysł” jak i export są tu
sprzedawane.

287. Gospodarstwa bardziej są doświadczone,
Sklep spożywczy podstawowe zakupy umożliwia,
A w dwa tysiące trzynastym roku założone
„Stowarzyszenie Przyjaciół Janowic” wiesz ożywia.

288. Stowarzyszenie działalność prężnie
rozwinęło,
Młodych i starszych w pracę angażując,
Wyjątkowe „Ekografitti” sukces osiągnęło,
Talent janowickiej młodzieży ukazując.

289. W ramach programu „Działaj lokalnie”
Sprzątanie wsi cyklicznie się odbywa,
Razem popracować dla Janowic fajnie,
Więc ochotników przybywa.

290. Odnowiona świetlica, kąpiel rekreacyjny,
W ramach społecznej pracy,
Był także do Kazimierza wyjazd studyjny,
Dokształcać się chcą janowiaci.

cdn.

EWA JUDA

Władysław Tytko – kapłan i strażak

Ksiądz Władysław Tytko urodził się 16 czerwca 1886 r. w miejscowości Chobrzeż w powiecie pińczowskim, jako syn mieszczan Michała i Julii z Rutkowskich.

W latach 1894-1897 był uczniem Szkoły Elementarnej w Chobrzeżu, od 1897 r. do 1902 r. uczęszczał do Progimnazjum w Pińczowie, w latach 1902-1908 studiował w Seminarium Duchownym w Sandomierzu. Świecenia kapłańskie przyjął w Sandomierzu 18 grudnia 1908 r.

Od końca 1908 r. do 1910 r. pracował jako wikariusz w parafii św. Bartłomieja w Staszowie, w kolejnych latach jako administrator i proboszcz w Bardzie, Baćkowicach, Czermnie, Skotnikach Koneckich i Rzeczniowie. W 1923 r. ks. Władysław Tytko został proboszczem parafii Trójcy Przenajświętszej w Samborcu, którą przejął po ks. Romualdzie Górskim.

Posługa ks. Władysława Tytki w samborzeckiej parafii przypadła na okres międzywojenny. Zaczęły się tworzyć zręby naszej państwowości, nie było pracy, polskich szkół, mieszkańcom wsi doskwierała bieda. To tylko niektóre czynniki, które nie sprzyjały łatwemu zarządzaniu parafią. Z kolei wybuch II wojny światowej, okupacja niemiecka i trudne czasy powojenne doszczętnie zrujnowany polską gospodarke

i pogłębiły biedę na wsi. W tym trudnym okresie ks. proboszcz Władysław Tytko pochówków dokonywał za darmo lub za symboliczne kwoty. W czasie okupacji hitlerowskiej niejednokrotnie przydatne były jego zdolności dyplomatyczne. Potrafił umiejętnie rozmawiać z żandarmami stacjonującymi w Samborcu. Niewykluczone, że dzięki temu uratował od śmierci lub wywozu do pracy przymusowej do Niemiec wielu mieszkańców gminy.

Ksiądz Tytko bardzo mocno angażował się w działalność powstałej w 1921 r. Ochotniczej Straży Pożarnej w Samborcu. Od 1923 roku był jej członkiem, a w latach 1925-1945 prezesem. Był wielkim społecznikiem, cenionym przez mieszkańców działaczem i kapłanem.

Wiosną 1946 r. zły stan zdrowia zmusił księdza Wł. Tytkę do rezygnacji z beneficjum w Samborcu. Po 23 latach posługi w tułej parafii osiadł jako rezydent w Domu Księża Emerytów w Sandomierzu. Gdy tylko było możliwe i na ile pozwalało mu zdrowie, odwiedzał kościół w Samborcu. Zmarł 11 czerwca 1957 r. Na wieść o jego śmierci samborzeccy parafianie postanowili przenieść ciało swojego długoletniego proboszcza i pochować je w kaplicy cmentarnej Popielów w Samborcu. Tak też się stało.

Opracował ANDRZEJ CEBULA

Wrócili z medalami

25 listopada w hali sportowej w Łosicach odbył się III Ogólnopolski Turniej Karate Shinkyokushin z okazji Święta Niepodległości.

W zawodach wzięło udział około 200 zawodników i zawodniczek z 25 klubów z całej Polski. Z Samborzeckiego Klubu Karate Shinkyokushin wystartowało trzech zawodników, którzy zdobyli dwa medale. Wiktoria Krakowiak zajęła III miejsce, a Mateusz Macias II miejsce. Ilona Wrona w trzeciej walce przegrała z powodu kontuzji.

Serdecznie gratulujemy naszym zawodnikom oraz Jarosławowi Winklerowi, który przygotował ich do turnieju. Pragniemy także podziękować rodzicom za to, że opiekowali się dziećmi podczas zawodów i je dopinguwali. Czekamy na kolejne osiągnięcia samborzeckiego klubu.

5-LECIE ZESPOŁU
NIC NA SIĘ
2012-2017

Z ogromną radością i satysfakcją informujemy, że zespół NIC NA SIĘ działający w Gminnym Ośrodku Kultury w Samborcu obchodzi swoje 5-lecie. Z okazji jubileuszu życzymy zespołowi oraz jego opiekunce, Anicie Bajorskiej, sukcesów wokalnych, satysfakcji z wykonywanej pracy oraz wspaniałych perspektyw dalszego rozwoju na niwie muzycznej.